

درد

شرکت‌های اکتشاف و تولید در مسیر رشد و توسعه خود با مجموعه‌ای از ذی‌نفعان کلیدی در ارتباط هستند. توسعه و رشد این شرکت‌ها تنها در سایه همکاری دولت، بازارهای مالی، تامین‌کنندگان و اکوسیستم فناوری میسر می‌شود؛ از این رو مشارکت این بازیگران کلیدی می‌تواند رشد و توسعه E&P های ایرانی را با سرعت و سهولت بیشتری رقم زند

1. با در نظر گرفتن نفت، میعانات گازی و NGL، کشورهای روسیه، عربستان سعودی، عراق و ایران به ترتیب حدود ۶، ۱۶، ۹ و ۹،۵ درصد مجموع ذخایر جهانی نفت و گاز را در اختیار دارند
2. براساس گزارش اوپک که صرفاً نفت خام را شامل می‌شود، در سال ۲۰۱۷ از کل تولید ۳۲،۵ میلیون بشکه‌ای این سازمان، سهم ایران کمتر از ۳،۹ میلیون بوده است
3. شرکت‌های اکتشاف و تولید در مسیر رشد توانمندی‌ها قرار خواهند گرفت و پس از آن همزمان می‌توانند ورود به بازارهای بین‌المللی را در دستور کار قرار دهند
4. نتیجه مشخص اقدام‌های صورت گرفته در سال‌های اخیر، امضای قرارداد توسعه میدان‌های آبان و پایدار غرب بود. قرارداد این پروژه اسفند ۱۳۹۶ به امضا رسید.

هستند. در این دو میدان به‌طور خاص از فناوری پمپ‌های درون‌چاهی استفاده خواهد شد. در نتیجه این پیاده‌سازی این فناوری‌ها و دیگر فعالیت‌های برنامه‌ریزی شده، ۶۷ میلیون بشکه به تولید تجمعی و با احتساب قیمت ۷۵ دلار برای هر بشکه نفت، حدود ۵ میلیارد دلار به ثروت ملی افزوده می‌شود.

شرکت‌های اکتشاف و تولید در مسیر رشد و توسعه خود با مجموعه‌ای از ذی‌نفعان کلیدی در ارتباط هستند. توسعه و رشد این شرکت‌ها تنها در سایه همکاری دولت، بازارهای مالی، تامین‌کنندگان و اکوسیستم فناوری میسر می‌شود؛ از این رو مشارکت این بازیگران کلیدی می‌تواند رشد و توسعه E&P های ایرانی را با سرعت و سهولت بیشتری رقم زند.

به عنوان آخرین کلام، به برخی زمینه‌های مهم و ضروری برای مشارکت ذی‌نفعان اشاره می‌کنم:

توسعه بیشتر چارچوب جدید قراردادی، می‌تواند زمینه‌های لازم را برای جذب حداکثری سرمایه خارجی و داخلی ایجاد کند. بازارها و نهادهای مالی می‌باید در همکاری نزدیک با شرکت‌های E&P، زیرساخت‌های لازم را برای تامین مالی پروژه‌ها فراهم کنند. همه این موارد در گرو تصمیم‌گیری کارآمد و اثربخش نهادهای دولتی است.

ایجاد یکپارچگی در اکوسیستم فناوری‌های حوزه انرژی، گام مهم دیگر برای توسعه فناوری و رشد توان داخلی خواهد بود.

*مدیرعامل شرکت انرژی دانا

راهبردی با پرسش‌هایی درباره ویژگی‌های دارایی نفتی مثل هیدروکربن تولیدی، منطقه جغرافیایی، Brown یا Green بودن، ریسک، نزدیکی به زیرساخت‌ها و نیاز با عدم نیاز به پروژه از دایره داشت روبرو بودیم. این معیارها در کنار هدف‌گذاری برای مدل Operatorship، ویژگی‌های شریک بالقوه و روش‌های تامین مالی، در چارچوبی برای تصمیم‌گیری خلاصه شد و مبنای عمل قرار گرفت که حاصل آن شکل دهی و مدیریت پنج مشارکت با شرکت‌های بین‌المللی بوده است.

برای پیاده‌سازی راهبردی، همچنین تصمیم‌گیری‌هایی در حوزه منابع انسانی، فرآیندها و ساختار مورد نیاز بود. سرانجام برنامه‌ای مبتنی بر شایستگی‌ها و مهارت‌ها برای توسعه نیروی متخصص تدوین شد تا در محیط کاری پویا و مشارکتی، بتوان راهبردها را دنبال کرد. افزون بر این، بهره‌گیری از بهترین راهکارهای ERP و بهبود مستمر فرآیندهای تصمیم‌گیری و اجراء در دستور کار قرار گرفت و متناسباً ساختار حکمرانی شرکت متناسب با بهترین دستورالعمل‌ها اصلاح و مرکز خدمات مشترک یا Shared Service Center در کل سازمان توسعه داده شد.

نتیجه مشخص اقدام‌های صورت گرفته در سال‌های اخیر، امضای قرارداد توسعه میدان‌های آبان و پایدار غرب بود. قرارداد این پروژه اسفند ۱۳۹۶ به امضا رسید. این دو میدان که به دلیل دوره عمر و همچنین سطح فعالیت‌های کشور همسایه افت تولید بالایی را تجربه می‌کنند، گزینه بسیار مناسبی برای به کارگیری فناوری‌های IOR

تولید بود که در این فرآیند اولین شرکت خصوصی، گواهی‌نامه از وزارت نفت دریافت کند. در پی سه قرارداد به امضای رسیده که ملی نفت ایران و کنسرسیوم است.

اکتشاف و تولید در مسیر رشد این شرکت‌ها در حوزه ورود به بازارها در حمله آنها می‌توان به انتخاب گوه‌های مفهومی متنوعی برای این الگوی گروه مشاوره بوسطن برای عملیات که انتخاب و سفارشی‌سازی کت‌ها صورت گیرد.

پس از پرسش‌هایی درباره مدل مشارکت، اشتباهات ریسک و مدل عملیات مواردی مثل منابع انسانی را در بر می‌گیرد. رویکرد ما در مشاوران و متخصصان در کنار است که در ادامه به دو نمونه از ایرانی، در فرآیند تصمیم‌گیری